

Slovenská republika - Migračný úrad, 13. septembra 2011, S.H. proti Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, 1S?a/38/2011

Country of Decision:

Slovakia

Country of Applicant:

Iran

Date of Decision:

13-09-2011

Citation:

1S?a/38/2011

Court Name:

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Keywords:

Dôvody prenasledovania

Následná žiadosť

Posúdenie dôveryhodnosti

Headnote:

Vyhodnotenie osoby navrhovateľa za nedôveryhodnú len na základe toho, že navrhovateľ hne pri vstupnom pohovore neuviedol všetky podrobnosti prípadu, tieto postupne konkretizoval, pričom tvrdenia navrhovateľa majú svoju vnútornú logiku, neprotirečia si a korešponujú so situáciou v krajine pôvodu, nepovažuje odvolací súd za únosné, pretože argumentáciu o nedôveryhodnosti je možné použiť len za situácie, kedy by i takšie okolnosti svedčili o tom, že navrhovateľom tvrdené skutkové okolnosti nie sú pravdivé a to sa v danom prípade nepreukázalo.

Facts:

Navrhovateľ požiadal spolu so svojou manželkou v marci 2007 o azyl na území Slovenskej republiky. Svoju žiadosť odôvodnil problémami v krajine pôvodu, v Iráne, spočívajúce v tom, že

bol uväznený kvôli bráneniu svojho strýka, ktorého prišla zatknúť polícia, keď bol členom strany mudžahedínov. Po prepustení z väzenia sa presťahoval do Teheránu, kde sa tajne, ako sympatizant strany mudžahedínov, podieľal na roznášaní letákov a iných aktivít. Pravidelne sa však musel hlásiť na súd v meste Lahijan. Po dvoch rokoch od prepustenia z väzenia sa rozhodol opustiť Irán a hľadať pomoc v bezpečnej krajine.

Migračný úrad neudelil navrhovateľovi azyl, neposkytol mu doplnkovú ochranu a vyslovil, že v jeho prípade neexistuje prekážka jeho administratívneho vyhostenia do Iránu. Proti tomuto rozhodnutiu podal navrhovateľ opravný prostriedok na Krajský súd v Bratislave, ktorý rozhodnutie Migračného úradu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V ďalšom konaní Migračný úrad navrhovateľovi opätovne neudelil azyl, ale poskytol mu doplnkovú ochranu. Navrhovateľ podal proti výrokovej časti o neudelení azylu opravný prostriedok na Krajský súd v Bratislave, ktorý rozhodnutie Migračného úradu potvrdil. Navrhovateľ však podal odvolanie na Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý rozsudok Krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutie Migračného úradu v časti o neudelení azylu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V poradí treťom konaní Migračný úrad opätovne neudelil navrhovateľovi azyl, preto navrhovateľ podal opravný prostriedok na Krajský súd v Bratislave, ktorý rozhodnutie Migračného úradu potvrdil. Navrhovateľ proti danému rozsudku podal odvolanie na Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Decision & Reasoning:

Základom posúdenia vecnej správnosti rozsudku Krajského súdu a v rámci toho aj zákonnosti rozhodnutia odporcu vzhľadom na uplatnené odvolacie námietky navrhovateľa, bolo posúdenie, či sa odporca a následne aj krajský súd v ďalšom konaní riadili právnym názorom súdu, ktorý bol vyslovený v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1S/56/2010 zo dňa 13.7. 2010 a či predmetné rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza zo správneho právneho posúdenia veci.

Základom odvolacej námietky navrhovateľa bola námietka, že odporca napriek vyslovenému právnemu názoru o dôveryhodnosti navrhovateľa v ďalšom konaní po doplnujúcom pohovore s navrhovateľom, vyhodnotil osobu navrhovateľa ako nedôveryhodnú, čo bolo základom pre neudelenie azylu navrhovateľovi.

Túto námietku vyhodnotil najvyšší súd ako dôvodnú. Z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1S/56/2010 zo dňa 13.7.2010 totiž vyplýva, že najvyšší súd v predmetnom rozhodnutí výslovne uviedol, že nebolo potrebné klásť taký dôraz na jeho prvé vyhlásenie počas zadržania (v marci 2007) pre účely podania vysvetlenia, (pretože vo všetkých nasledujúcich výpovediach nevybožil z rámca dôvodov, pre ktoré žiadal udeliť azyl), dokonca vyhodnotil jeho tvrdenia za zrozumiteľné, zhodné a bez vnútorných rozporov.

Odporca vo svojom novom rozhodnutí nedôveryhodnosť navrhovateľa odvodzuje práve z výpovede navrhovateľa počas vstupného pohovoru v marci 2007, pričom zdôrazňuje, že okolnosti vlastných politických aktivít navrhovateľa neuvádzal počas vstupného pohovoru dňa 27.3.2007, ale až v opravnom prostriedku proti rozhodnutiu (15.1.2009).

K uvedenému najvyšší súd v rozsudku sp. zn. 1S/56/2010 zo dňa 13.7.2010 tiež zaujal stanovisko, keď uviedol, že dôvody a tvrdenia navrhovateľa boli podľa názoru odvolacieho súdu od počiatku konzistentné a nebolo možné konštatovať, že osoba navrhovateľa je nedôveryhodná len na tom základe, že svoju výpoveď navrhovateľ počas konania doplnil a bližšie rozviedol.

Na tomto mieste najvyšší súd považuje za dôležité zdôrazniť, že nemôže súhlasiť s vyhodnotením danej situácie zo strany krajského súdu, ktorý uviedol, že v prípade navrhovateľa, na rozdiel od možného ošakávania, keď s postupom času môže dochádzať k postupu zabúdania

Ľi zov?eobec?ovania, navrhovate? naopak s pribúdajúcim ?asom si stále spomína na ?al?ie a nové podrobnosti.

Pod?a najvy??íeho súdu takýto progres rozspomínania sa na ?al?ie a nové podrobnosti vzh?adom na rozpolo?enie ?iadate?a o azyl, osobitné postavenie, v ktorom sa ?iadate? o azyl nachádza najmä pri prvých kontaktoch so ?tátnymi orgánmi, ktoré ?iada o medzinárodnú ochranu s poukazom na prípadné pre?ité skúsenosti a obavy z návratu do miesta, ktorého sa obáva, nie je ni?ím výnimo?ný, naopak dá sa predpoklada?.

Najvy??í súd na?alej zastáva názor, ?e navrhovate? od po?iatku uvádzal obavy zo strachu pred ?tátnymi orgánmi krajiny svojho pôvodu, dôvody, ktoré postupne len bli??ie konkretizoval a to ? sympatizovanie so stranou Mojahedin-e-Khalq.

Posudzovanie dôveryhodnosti ?iadate?a o udelenie azylu je výsledkom celkového hodnotiaceho procesu a úvah odporcu o osobnosti ?iadate?a s prihliadnutím k miere reálnosti, resp. vierohodnosti ním tvrdených dôvodov odchodu z krajiny pôvodu v konfrontácii so v?eobecne známymi informáciami o krajine pôvodu. Rozhodujúcimi pre záver o nedôveryhodnosti ?iadate?a nemô?u by? len niektoré nepatrné nezrovnalosti alebo len omylom vysvetlené nejasnosti v tvrdeniach ?iadate?a, ale zásadné rozpory vo výpovediach, ktoré správny orgán rozpozná.

Pod?a odvolacieho súdu rozpory vo výpovediach navrhovate?a bolo mo?né pova?ova? za nepatrné, dokonca zanedbate?né.

Vyhodnotenie osoby navrhovate?a za nedôveryhodnú len na základe toho, ?e navrhovate? hne? pri vstupnom pohovore neuviedol v?etky podrobnosti prípadu, tieto postupne konkretizoval, pri?om tvrdenia navrhovate?a majú svoju vnútornú logiku, neprotire?ia si a kore?ponujú so situáciou v krajine pôvodu, nepova?uje odvolací súd za únosné, preto?e argumentáciu o nedôveryhodnosti je mo?né pou?i? len za situácie, kedy by i ?al?ie okolnosti sved?ili o tom, ?e navrhovate?om tvrdené skutkové okolnosti nie sú pravdivé a to sa v danom prípade nepreukázalo.

Vzh?adom k tomu, ?e najvy??í súd sa nestoto?nil s vyhodnotením osoby navrhovate?a ako nedôveryhodnej u? v predchádzajúcom konaní, odporca mal na túto skuto?nos? prihliadnu? a v ?al?om konaní mal následne zákonne posúdi?, ?i tieto navrhovate?om uvádzané fakty, sú dôvodom pre obavy z prenasledovania z dôvodu zastávania a sympatizovania s ur?itými politickými názormi.

Outcome:

Najvy??í súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zmenil tak, ?e rozhodnutie odporcu zru?il a vec mu vrátil na ?al?ie konanie.

Subsequent Proceedings :

V ?al?om konaní (v poradí a? ?tvrtom) pred Migra?ným úradom, bol navrhovate?ovi v roku 2012 udelený azyl.

Observations/Comments:

President of the Bench: JUDr. Igor Belko, members of the bench: JUDr. Elena Berthotyová, PhD. and Ing. JUDr. Miroslav Gavalec, PhD.

Attachment(s):

[S .H. proti MU MVSR.pdf](#)[1]

Links:

[1]

<https://www.asylumlawdatabase.eu/sites/default/files/aldfiles/S%20.H.%20proti%20MU%20MVSR.pdf>